

ZPRAVODAJ

„Kdo umí řemeslo,
má o práci postaráno.“

NOVINKY

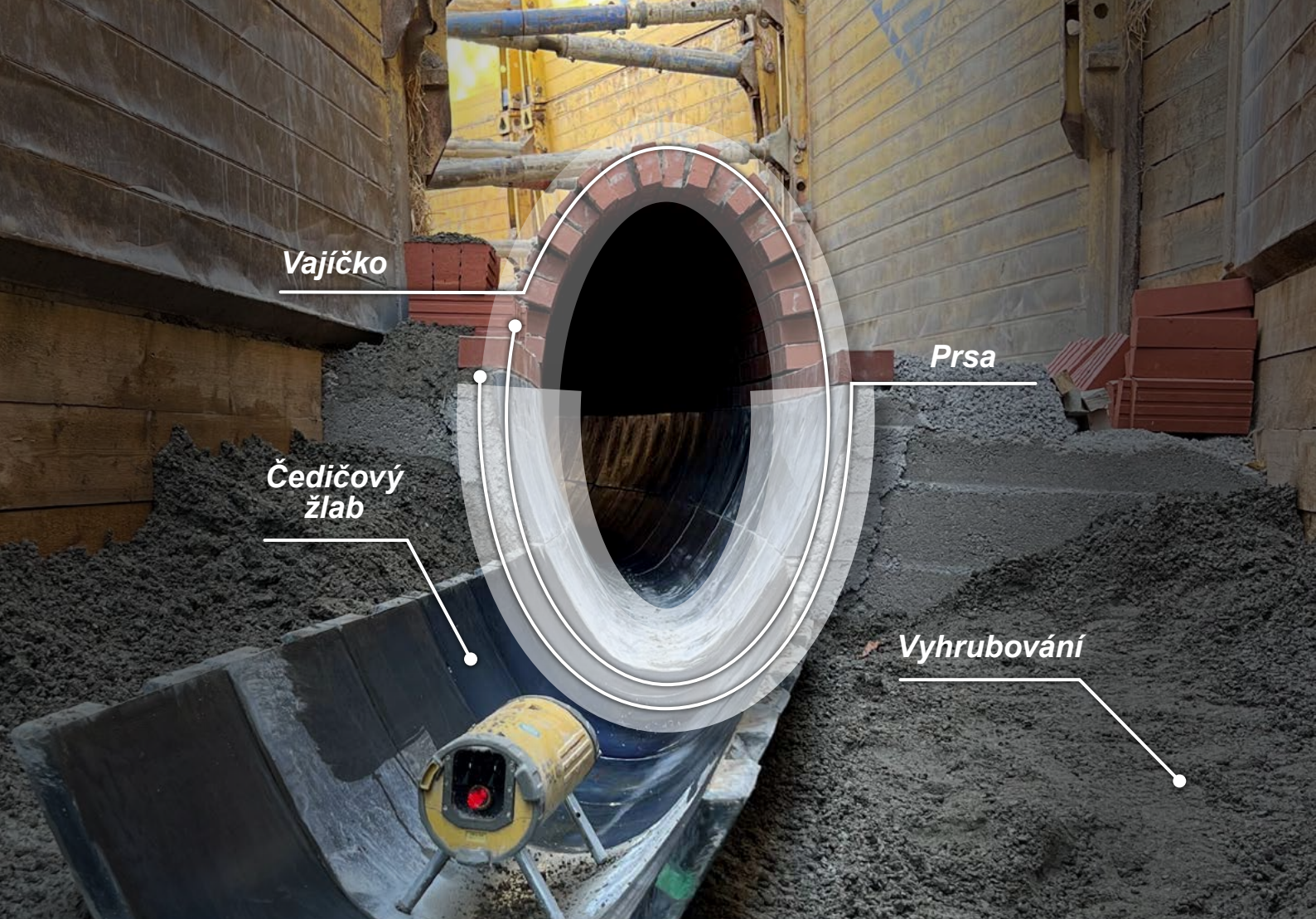
Zahájení prací ČOV Kladno

STAVBY

VDJ Flora - Kyjský uzel

ROZHOVOR

Antonín Medřický

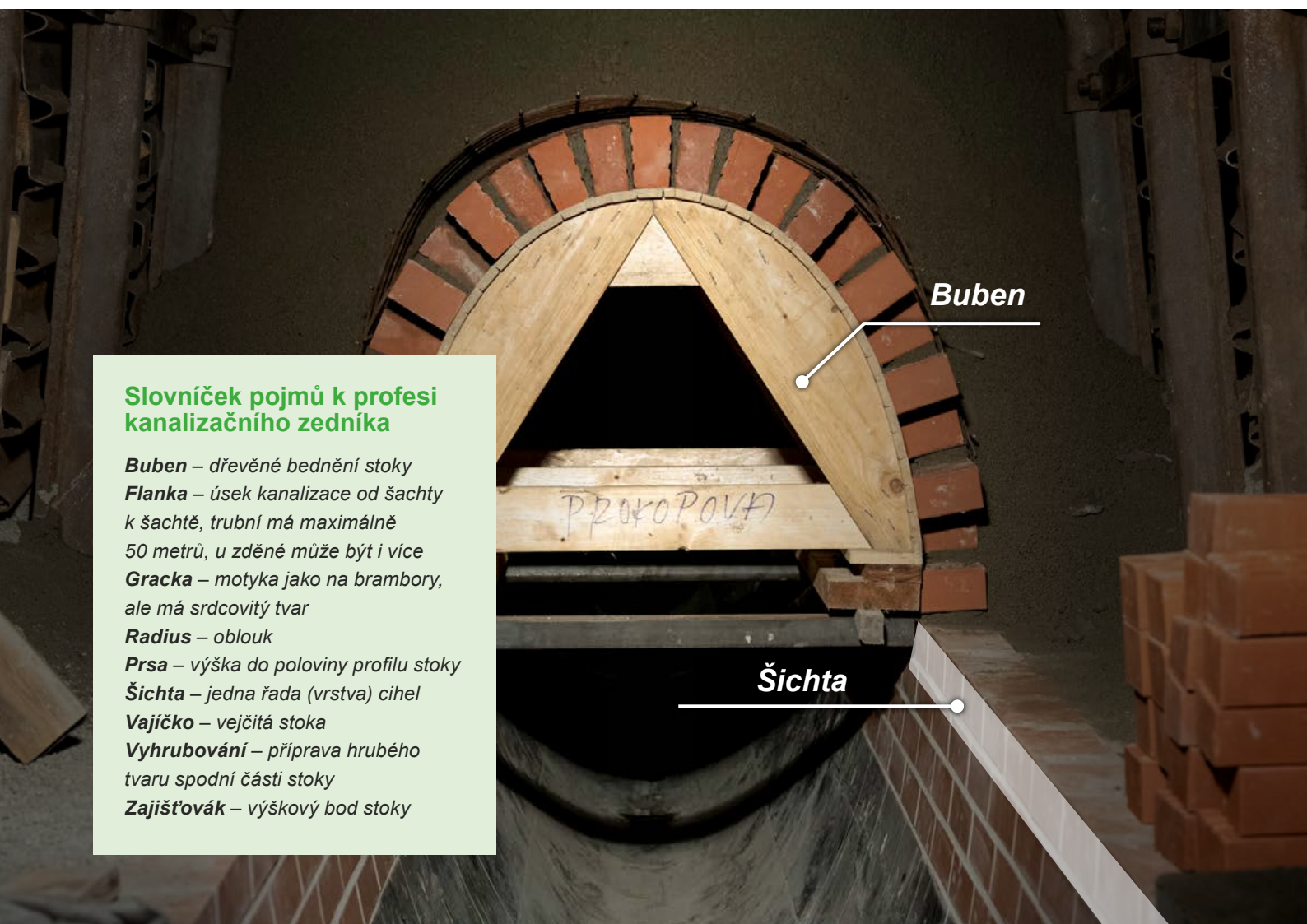

Vajíčko

Prsa

Čedičový
žlab

Vyhrubování

Buben

Šichta

Slovníček pojmů k profesi kanalizačního zedníka

- Buben** – dřevěné bednění stoky
- Flanka** – úsek kanalizace od šachty k šachtě, trubní má maximálně 50 metrů, u zděné může být i více
- Gracka** – motyka jako na brambory, ale má srdcovitý tvar
- Radius** – oblouk
- Prsa** – výška do poloviny profilu stoky
- Šichta** – jedna řada (vrstva) cihel
- Vajíčko** – vejčitá stoka
- Vyhrubování** – příprava hrubého tvaru spodní části stoky
- Zajišťovák** – výškový bod stoky

Vážené kolegyně a kolegové, milí spolupracovníci,

přinášíme Vám již páté číslo našeho firemního zpravodaje, jehož prostřednictvím Vás chceme informovat o dění v naší společnosti, zajímavostech, úspěších a jednotlivých klíčových událostech. Věřím, že až se Vám nové číslo časopisu dostane do ruky, rádi si jej přečtete a dozvíte se něco nového o stavbách i kolezích.

Vždy, když se dostanu k psaní úvodních slov pro náš firemní časopis, uvědomím si, v jak rychlé době žijeme. Znovu se blíží konec pracovního roku a před námi jsou poslední dva měsíce a samotný závěr roku. Letošek je velmi překvapivý z hlediska dlouhodobě příznivého počasí, díky kterému jsme si mohli nejen užít na dovolených, ale v práci nám dovolilo pokračovat na stavbách v relativně teplém klimatu.

I když je na zhodnocení letošních výsledků ještě brzy, věřím, že jsme na dobré cestě a vytyčené cíle se nám podaří splnit. K jejich dosažení nám určitě pomůže získání nových zakázek v celkové výši 200 mil. Kč. Jedná se zejména o zakázky pro PRE a.s. „Areál TR Praha – SEVER“ na Praze 8 a stavba pro PVS a.s. „Bratří Jandusů – zkapacitnění ČSOV“ v Praze Uhříněvsi. Jako další obchodní úspěch si dovoluji zmínit i to, že i v dalších pracovních letech se budeme podílet na Havarijních opravách vodovodů pro PVK a.s.

Závěrem si dovoluji popřát Vám všem hodně zdraví a pracovní pohody.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Milan Pavlič', written in a cursive style.

Ing. Milan Pavlič
generální ředitel

Zahájili jsme práce na intenzifikaci ČOV Kladno

Stávající kapacita čistírny odpadních vod již nepostačovala potřebám obyvatel města, proto čistírna ve Vrapicích podstoupí neodkladnou intenzifikaci, jejímž cílem je zefektivnění procesu čištění komunálních odpadních vod z města Kladno. Záměrem intenzifikace ČOV, který zahrnuje stavební i technologické práce, je zvýšení kapacity ČOV ze stávajících 76 000 na 99 900 ekvivalentních obyvatel (EO).

Vrapická čistírna byla založena v roce 1968. Používá tzv. mechanicko-biologickou technologii, jejíž činnost spočívá ve dvou základních stupních. V prvním, mechanickém stupni, je voda v lapači písku a v usazovacích nádržích zbavena nerozpustných nežádoucích látek. Ve druhém, biologickém stupni, jsou působením mikroorganismů z vody odstraněny rozpuštěné nečistoty. Jde v podstatě o přirozený proces samočištění, probíhající ve všech vodních tocích, který je zde urychlován intenzivním provzdušňováním protékající vody. Výsledkem činnosti čistírny je vyčištěná voda a oddělený vyhnílý kal, který je vhodný jako ekologicky nezávadné hnojivo. Při zpracování kalu ve

vyhnívacích nádržích vzniká bioplyn, který je využíván k vytápění objektu čistírny.

Intenzifikace ČOV bude provedena pouze ve stávajícím areálu. Konkrétně proběhne dostavba nových objektů komplexní biologické jednotky (KBJ) jako třetí linky biologického čištění, stavba uskladňovací nádrže vyhnílého kalu pro vyrovnání průtoku na odvodnění kalu a stavba separátoru dováženého obsahu tlakosacích vozů včetně fekálních vozů. Pro zlepšení funkce celé ČOV bude obnoveno strojně technologické vybavení stávajících Dosazovacích nádrží DN I a DN II. ■

Mikrotuneláž na Sběrači H

Na projektu „Kanalizační sběrač H: stoka H2 Běchovická“ byla zahájena etapa, kterou budeme v délce 715 metrů provádět bezvýkopovou technologií, tzv. mikrotuneláží, při níž jsou roury protlačovány ze startovací jámy do cílové.

Společně s dodavatelem této technologie, společností Hydrotechnik Praha, jsme uspořádali setkání, při kterém projektu požehnal i bratr Dismas, který také poprosil sv. Barboru a sv. Jana Nepomuckého o ochranu pro všechny, kteří na této stavbě pracují. ■

Obnova vodovodních řadů DN1100 VDJ Flora – Kyjský uzel, IV. etapa

Dokončujeme realizaci dvou propojů stávajících souběžných vodovodních potrubí přiváděcích Káranských řadů v ulicích Počernická a Dřevčická na Praze 10 v Malešicích a Strašnicích.

Tzv. Káranské řady slouží jako jedny z hlavních přiváděčů pitné vody na území hlavního města Prahy. V místě, které se nazývá „Kyjský uzel“, se pak smíchávají vody z Želivky a z Káraného. Dál do Prahy už pokračuje mix obou těchto vod. Realizace propojů je součástí celkové obnovy Káranských vodovodních přiváděčů, resp. jejich severní větve DN1100 z roku 1913. Přistoupilo se k ní z důvodu posílení kapacity vodovodní infrastruktury v této části Prahy a také kvůli končící životnosti potrubí.

Propoje profilu DN1100 z tvárné litiny mají celkovou délku 16,8 m (propoj č. 1 - 11,3 m, propoj

č. 2 - 5,5 m). První propoj je situován v prostoru křižovatky ul. Počernická a Dřevčická, druhý pak v křižovatce ul. Počernická a Na Palouku. Díky propojům se zlepší manipulace na obou přiváděcích, kdy bude možné sousední úseky v případě potřeby nezávisle odstavit a provést potřebné práce. V rámci prací byly také kompletně zrekonstruovány revizní šachty kanalizace, do kterých byly zaústěny vodovodní výpusti. Realizované vodovodní výpusti profilu DN200 mají celkovou délku 60,3 m. Součástí jsou 4 hydranty DN80. Propoje budou součástí pražské vodovodní sítě, provozovány budou společností PVK a.s. ■

Základní údaje o stavbě

Název stavby: Obnova vodovodních řadů DN1100 VDJ Flora – Kyjský uzel, (manipulační uzly a propoje)

Investor:
Pražská vodohospodářská společnost a.s.

Projektant:
INTERPROJEKT s.r.o.

Zhotovitel:
Čermák a Hrachovec a.s.

Hlavní stavbyvedoucí:
Ing. Martin Karol

Stavbyvedoucí:
Jan Stránský

Přemístění skladu distribučních transformátorů a úprava komunikací

Umíme i jiné věci než vodovody a kanalizace.

V říjnu jsme pro společnost PRE a.s. zahájili stavbu skladové haly distribučních transformátorů v areálu TR Sever.

V hale budou skladovány běžné typy distribučních transformátorů, které využívá společnost PREdistribuce, a.s. pro provoz distribuční sítě. Kromě novostavby haly jsou součástí projektu obslužné areálové komunikace, oplocení, kanalizace a vodovod. ■

Rozhovor: Antonín Medřický

„Rozdíl v hloubce nevnímáme.“

O zedničině zaměřené na kanalizační stoky a práci pod zemí hovoří Antonín Medřický.

Kanalizační zedník je specifická a v tomto odvětví ceněná odbornost. Jak jste se k tomu dostal?

Vyučil jsem se obecnou zedničinu na Jarově. Myslím, že na tyto práce není vysloveně specializovaný učební obor a podle mě ani nikdy nebyl. Je obecná zedničina a pak vás do toho v praxi někdo zkušený zasvětil. Já jsem na učiliště nastupoval v září 1989 a v listopadu byla revoluce. Sice jsem dostal nabídku jít na stavební průmyslovku, ale v tu dobu jsem měl představu, že se budu živit fotbalem a nechtělo se mi být ve škole o rok déle. Rodiče ke mně byli benevolentní a nechtěli mě nutit do něčeho, co mě nebude bavit. Po škole jsem opravdu krátce nastoupil do Čermáka a Hrachovce, kde pracoval i táta, ale vzápětí jsem dostal profesionální hráčskou smlouvu za Xaverov. Tu mi pak ale bohužel neprodoužili, protože jsem neměl úplně ideální životosprávu, takže jsem musel nastoupit do práce. Musím říct, že s touhle změnou jsem se nějakou dobu poměrně těžce srovnával. Určitě jsem nebyl nějaký úderník, co ve 23 letech přijde do práce a do všeho se tlačí. Vlastně až když se mi narodila první dcera, smířil jsem se s tím, že když nohama už to nepůjde, budu se muset živit rukama. :)

A jak jste se od obecné zedničiny dostal ke kanalizacím?

Když jsem skončil s fotbalem, tak jsem se nějakou dobu snažil protlouct. Chvilí jsem pracoval u kamaráda v Portasu (dveře a zárubně), až jsem zjistil, že nejlepší to bude asi u táty. Ten pracoval s panem Čermákem, byli kamarádi a dělali spolu u PSVS. Pak Vlasta Čermák založil firmu a táta šel pracovat pro něj. Takže s profesí jsem začínal tady a zaučoval jsem se vlastně u táty. Pracoval jsem přímo u něj v partě, asi aby mě měl pod kontrolou. Bylo to tak, že než jsem se srovnal, řekl mi, že když umím pařit, tak musím také ráno umět vstát a jít dělat. Takže ten mě přitáhl. Nebylo to tak, že by se mi nějak speciálně věnoval

a říkal mi „to musíš dělat takhle a takhle“. Prostě jsem na něj koukal. Člověk musí sám chtít, jinak to nefunguje.

A jak dlouho už jste tedy ve firmě?

Když vezmu to svoje první krátké angažmá, tak to byly úplné začátky firmy – ještě měli 2 buňky, které tehdy byly umístěny v Krči. Seděl tam Miloš Hrachovec s Vlastou Čermákem, jedna sekretářka a Zdeněk Pešek dělal náměstka. Táta měl partu a pracoval na živnost a pak byla ještě další parta kopáčů. A myslím, že to bylo i rozdělení. Že MH dělal vodu a VČ kanalizaci a pak to spojili. Takhle pamatuji začátky firmy. Takže můžu říct, že jsem tu už opravdu dlouho, i když tam pak byla nějaká přestávka.

A když porovnáte obecnou zedničinu a zdění kanalizací?

Musím říct, že tohle mě baví určitě víc, než kdybych měl dělat baráky. Řekl bych, že stavět domy je daleko jednodušší – máte nějaký plán, kde jsou dané výšky a rozměry, a od toho se moc neodchylujete. Tady je to úplně jiné. U stok se musí více přemýšlet a je potřeba mít i představivost, jak to udělat. Je tam spousta rádiusů, se kterými se nikdo, kdo dělá baráky, nesetká. Barák je pořád rovina, kde to máte dané. Tady to děláte do jisté míry podle sebe. Musíte si to rozmyslet a upravit podle podmínek. Máte rozměr, výšku a šířku – to se musí zachovat. Může to být o něco větší, ale nesmí to být nikdy menší, abyste nezavírali průtok. Dá se říct, že tahle práce je pokaždé jiná. Jedna věc je plán, jak by to mělo vypadat. To dokážeme na papír nakreslit všichni. Podstatné je, jestli to pak jde uskutečnit, což bývá málokdy a je potřeba to například někde přihnout jinam.

Z jakých důvodů je potřeba to při realizaci takto upravovat?

Dostanete třeba různé kameny na spojovací kormory nebo přepady, které nemusí pasovat, protože

nevytesají přesný rádius, tak se s tím musí trochu hnout. Někdy se musí hýbat s výškami. A také je potřeba, aby to nějak vypadalo. Když zjistím, že to nejde, tak to nemůžu vyřešit tak, že udělám pěticentimetrovou spáru, protože u stok by měly být co nejmenší. Je to jejich nejchoulostivější část.

Jak dlouho trvalo, než jste dostal vlastní partu?

Já vlastní partu ani nedostal. Dělal jsem u táty, který pak onemocněl, šel do penze a já jsem to vzal za něj. Ale jak říkám, člověk to moc neuměl a musel si pak nějak poradit a přijít si na některé věci také sám. Myslím, že partáka dělám zhruba od 30 let.

Kolik jste vy zaučil lidí?

Já jsem to naučil Radka Čecha, kterého mám u sebe. Ten je hodně šikovný, ale jak jsem říkal, člověk se to učí celý život. Některé věci, jako třeba propisování té spojky, si zatím raději řídím sám.

A když se vrátíme k tomu zaučování... Jak to tedy funguje? To vám chodí noví mladí zedníci a získávají zkušenosti?

Ono je to popravdě tak, že nechodí. Noví zedníci nejsou, hlavně čeští. Myslím si ale, že dnešní doba je taková, že kdo umí řemeslo, tak má o práci postaráno, a i když se samozřejmě při práci rukama nadře, tak si určitě vydělá. Už jsem toho dost viděl, takže můžu porovnávat a myslím, že v naší firmě je určitě vysoká kvalita práce, ať už v kopáčských nebo zednických pracích. Že na tyhle práce jsme jednička. Kluci u nás jsou šikovní.

A jaké jsou podmínky dole? Jsou nějak specifické nebo náročnější?

Mně to nějak nepříjde. Naopak, když máme třeba zapaženo dřevem, tak mám rád, že to hezky voní. Samozřejmě než se tam začnou prát betony, které pak tu vůni přehluší. Co se prostoru týče, tak

v tunelu chodíme normálně vzpřímeně – do doby, než se udělají žlábký, protože pak to přece jen trochu nastoupá a ten prostor to ubere. U menších stok je samozřejmě prostoru daleko míň, ale to už jsem hrozně dlouho nedělal. Protože se daleko více staví, tak už se rovnou počítá, že bude potřeba větší kapacita, takže i když je původní stoka malá, tak se pak po vybourání dělá větší. Je pravda, že se dělá pořád, v zimě i v dešti. Třeba když je velké teplo, jako bylo v létě, a přiveze se beton, tak ani nejdeme na oběd, protože se ho snažíme zpracovat, aby neztvrdnul.

Kolik hodin denně trávíte pod zemí?

Když mám tunel, tak celý den, což je osm hodin. Samozřejmě je vždycky někdo nahoře. Teď jeden, protože je nás málo. Když jsme tři, tak je na jednoho víc práce, než když nás bylo šest. Na druhou stranu těch šest lidí se musí tou prací uživit. Takhle určitě nevznikají prostoje, že by někdo na někoho koukal. Ten, kdo je nahoře sám, musí všechno připravovat, napouštět cihly, udělat maltu, proházet, namíchat vodu. Dole zdím buď já nebo Radek a ten druhý mu to musí navozit. Anebo se cihly vozí dopředu, aby byly připravené a pak už se mohlo jenom zdít. Nejsou chvíle, že by si někdo mohl na chvíli sednout a říct si, že teď si odpočine. Ve třech lidech jste furt v permanenci a je to samozřejmě složitější například z hlediska plánování dovolených. Bylo by fajn, kdyby byl jeden člověk navíc, aby tam byla nějaká zastupitelnost. Ideálně někdo mladý, abychom ho vychovali a jednou tu byl k Radkovi, aby na to nebyl sám. I když já mám samozřejmě do penze ještě daleko. Ale třeba Radek ani není vyučený zedník. Má elektrotechnickou školu a nějakou dobu dělal i prodavače, respektive vedoucího v drogerii. A tohle ho teď baví daleko víc. Měli jsme tu i kadeřníka, který předtím dělal v docela známém kadeřnictví. Tam to naopak moc nesesedlo. Byl zvyklý na něco jiného a bylo to pro něj náročné.

Jak bývají tunely hluboko?

Jak kde, tady je to od 5 do 9 metrů, ale třeba na Barrandově to bylo 35 metrů hluboko. Ale my rozdíl v hloubce nevnímáme – jen to, že trvá déle dostat se dolů, ale do těch hlubších se většinou spouští jeřábem. Když je to blíž k povrchu, třeba okolo 3 metrů, tak už se to pak dělá spíše výkopem.

Když pracujete dole, je znát, co se děje na povrchu?

Když jste blíž povrchu, tak můžete zaznamenat třeba tramvaj, ale jinak to tam vůbec nevnímáte.

Mohl byste popsat postup při zdění kanalizací?

Nejdřív se musí vše vykopat, nebo vybourat strou stoku, vykopaný materiál odvézt pryč a zapažit. Pak vezmeme zásyrové betony, které jsou podle plánu předepsané, a vyhrubujeme s nimi boky. To se dělá proto, aby se na to pak neplýtlval dobrý kvalitní beton. Boky se dělají nějakým levnějším. Následuje pokládání žlabů – přijedou měřiči, dají nějaké výšky a položí se čedičové žlábký, ze kterých se to dnes dělá. Během jednoho dne se snažíme položit co nejvíce žlabů, co největší vzdálenost, aby to bylo na jeden laser nebo na jednu šňůru. Abychom měli jednu rovinu a někde se nám to nelámalo, protože když si dáte někde zajišťovák, tak to nikdy neuděláte přesně. Ta flanka má 50 metrů a kdybych si řekl, že to budu dělat po 5 metrech, tak

Kanalizační zedník: zednická profese specializovaná na zdění kanalizačních stok. Provádí zejména vyzdívání vejčitých a kruhových stok a dále realizuje objekty na stokové síti. Nejčastějšími objekty na stokové síti jsou revizní šachty, dále pak spojné, případně rozbočné komory a spadiště.

každých 5 metrů bude někde ustřelených. Takhle se položí 15 až 20 metrů a víte, že tam máte rovinu. Dávám si laser furt do stejného místa, takže to při pokládání dalšího úseku relativně trefím na to samé. Žlaby neděláme úplně od šachty do šachty, protože v tom se zase špatně jezdí kolečkem. Takže uděláme těch 15 až 20 metrů a zase se musí přivést hrubé betony, aby se nad žlab vyhrubovalo, protože pak přijde lepší beton, do kterého se zdí klenby. Respektive dneska se do něho nezdí, ale opírá se do něho. Musíte ten tunel zase vyplnit. Ty cihly se nedají zdít jako zeď, protože je to ve tvaru vajíčka a otvírají se, takže by vám padaly. Musíte je do něčeho opřít. Zdíte na betosan – maltu, ale musíte za tím mít vyházené čerstvé betony a musíte si tu cihlu opřít. To, co kluci vykopou, tam zase musíme dát zpátky. Akorát v betonu. Nakonec vyzdíme tunel, uděláme šachty, vyzdí se vstupy a ten tunel se může zalít betonem nebo se zahazuje. To je náročnější, protože to je opravdu dřina – na každý metr třeba kubík betonu. Zaklenutí a zaházení se udělají tak 4 metry denně. Ale jen klenby, spodky už jsou v tu chvíli hotové.

Pokud se tunel zalévá nějakou cementopopilkovou směsí, tak se dá do šachty roura nebo se to leje rovnou shora. Ta směs vlastně vyplní od šachty všechna volná místa okolo vyzdění stoky. Nechá se to vystoupat nad tunel, aby bylo jisté, že je to všechno zalité. Tenhle způsob mám určitě radši, protože to zahazování je opravdu pracné. Někdo to musí naházet, přivést a pak se zase dole zahazuje

tunel, kam se i špatně dostává a je potřeba u toho dávat pozor, aby nevznikala prázdná místa. Takže je potřeba to ještě dotlačovat grackou.

A materiál na daný den si tam nejdřív navezete a pak pracujete, nebo se tam dodává postupně?

Vyzdíme si 20 metrů spodky, vyspáruje se to a pak buď položíme další žlabý, abychom byli od šachty do šachty, nebo začneme klenout. Pokud tam nelítá voda, když prší, tak si na ta prsa, která jsou vyzdění, naskládáme na klenbu na celých 20 metrů cihly a třeba jeden nebo dva dny se tomu věnujeme, abychom měli všechn materiál dole a pak už se dalo jenom zdít. Ale pokud tam při dešti voda protéká, tak se to dělá na každý den postupně.

Když nahoře prší, tak to dole vypadá jak?

Než začneme pracovat, tak uděláme obtok té stoky. Stoka je třeba 160 cm vysoká, ale voda v ní teče jenom dole. Takže tam jsou třístovky až čtyřstovky roury, kterými je udělaný obtok a ten to pobere, takže my děláme v su-

chém. Ale když začne hodně pršet, tak to sbírá ohromné množství okapů. V dnešní době je téměř vše vyasfaltované, voda se nemá kde vsakovat a téměř všechno odchází kanalizací. Stoka se pak naplní a letí třeba do půlky plná, takže obtok už to nepobere, přepadne to a letí to místy, kde pracujeme. Hlavně pokud není kanalizace oddělená na dešťovou a splaškovou. To pak odchází všechno splaškovou, takže potom musíme vše očistit a teprve pak pokračovat.

Obtok kanalizace je obvykle svedený na straně vespod vybouraného tunelu, takže se nám neplete při zdění. Je vedle žlabu, který děláme, a po dokončení prací tam pak zůstane. Nebo když je malý, tak se vyndá, ale většinou se při zdění zabetonuje. Když jsme třeba dělali žlábký v Karlíně, tak jsme měli obtok v půlce ve výšce prsou a pak jsme ho na konci vyndali.

Zmiňoval jste čedičové žlabý – jaké jsou jejich výhody a jak se vám s nimi pracuje oproti klasickým cihlám?

Čedič je jednak odolnější a pokud mluvíme o pokládání žlabů, tak to usnadní a urychlí práci. Je vyšší, takže zatímco na stejnou výšku žlabu je třeba 12 šichet z cihel, žlábký položíte a máte 3 žlabý do metru. Záleží na tom, jakou děláte stoku. Navíc tam není tolik spár, což je pro kanály lepší, protože spáry se můžou vymlít. Na druhou stranu se s ním dělá hůř v tom smyslu, že si ho neuzpůsobíte tak jako cihlu, kterou si useknete.

Všechno se musí řezat. Když se dělají spojné komory a máte z toho cokoliv modelovat, tak je to naopak z tohoto důvodu s čedičem pomalejší. Je to vlastně sklo. Co si při práci na cihle odseknu, tady si musím namalovat, poslat to nahoru, kde to někdo uřízne a zase to pošle zpět dolů. Další faktor je, že z čediče toho nejde vyzdít tolik nad sebou, protože vůbec nebere vodu z malty. Když udělám třeba pět šicht z cihel, tak z čediče třeba jen dvě nebo tři, protože to pořád tlačí na sebe a ta váha to vymačkává. Takže udělám dvě nad sebou a musím to nechat zatáhnout a na chvíli se přemístit na druhou stranu, zatímco z cihel můžu pokračovat rovnou.

Hlavně by ale s čedičovými žlaby měla být kanalizace odolnější, protože u čediče není obrus a není porézni. Ale když si vezmeme starou kanalizaci, která je dobře udělaná a má dobře vypálené cihly, tak také vydrží třeba 150 let. Spíše jde o to, jak jsou udělané spáry. To je nejzranitelnější místo.

Na jaký projekt nejvíce vzpomínáte?

Určitě na Karlín, který zmiňoval i Roman Kalabiška. Byl to velký projekt, kde jsme toho pokládali hodně a byli jsme tam skoro dva roky. Bylo u něj potřeba hodně přemýšlet. Třeba kámen jsem si musel i rozkreslit na vybetonovanou zeď spojné komory, abych si to odpočítal, jestli to vychází a rozepsat si pod to šichty, jestli bude vycházet výška tak, jak má být. Také jsme tam pokládali i velké dvoumetrové a třímetrové roury.

Stává se, že vás po těch letech praxe ještě něco překvapí?

Když je tam něco nečekaného, tak ano. Většinou se ale nejedná o zdění, ale o to, jak vyřešit obtoky. Třeba v Karlíně se dělalo jílové čílko na třímetrové rouře a tam jsme hodně váhali, jestli to udrží nebo ne. Hned za tím jsme to vyzdívali. Jíl se používá, protože to dokáže utěsnit a když je dobrý, tak přes něj nejde voda. Dávají se dvě prkenná čílka, která kopírují tvar stoky, a mezi ně se našťouchá jíl, aby ho ta voda nevypláchla. Pokud tam hrozí velký nápor a byla by obava, že by to nemuselo vydržet, tak se to za tím vyzdí. U malých stok to jílové čílko stačí. V Karlíně se ta čílka dělala v noci, tak od půlnoci do půl šesté ráno, kdy lidi spí, protože to teče nejméně vody. Pak už se lidé začnou budit, sprchovat a průtok se razantně zvýší.

A závěrem – co vás baví? Jaké máte koníčky?

Hrají fotbal a také mám dvě vnučky – pětiletou a několikaměsíční od starší dcery. Mladší dcera je ještě doma a zanedlouho jí bude 18 let. Také rádi cestujeme – máme rádi hlavně moře. ■

Family Day

Čermák a Hrachovec

Den plný zábavy pro zaměstnance a jejich rodiny.

V jednom z horkých červnových dní proběhl v prostorách areálu firmy v Řeporyjích historicky druhý ročník Family Day. Protože si našich zaměstnanců i jejich rodin velmi vážíme, připravili jsme skutečně bohatý program. Děti mohly využít dílničky s nalepovacím tetováním a malováním na obličej, vyzkoušet si "rodeo" na býkovi, skákací hrad, či si prohlédnout naši těžkou techniku. Krásným letním dnem provázela také kouzelník, který chodil mezi lidmi a pomocí "mikromagie" předváděl neuvěřitelné kouzly. Nechyběl samozřejmě ani bohatý a velmi dobrý catering a DJ, který v závěru akce do jedné z mnoha soutěží o skvělé ceny zapojil nejen děti, ale i dospělé.

Jsme nadšeni hojnou účastí z řad dospělých i dětí a věříme, že jsme si všichni užili den plný zábavy. **Těšíme se zase napříště!**

Relax i zábava ve Veltrusích

Po roce za divokou vodou

Přibližně 30členný tým se koncem července v rámci utužování přátelských i pracovních vztahů setkal na vodě ve Veltrusích. Počasí nám přes pár neškodných dešťových kapek i letos přálo, a tak jsme si užili den plný raftů a vody. Na slalomovém kanále vybudovaném v bývalé vorové propusti vltavského jezera Miřejovice ale zábava rozhodně nekončila! Po návratu na nás totiž čekalo příjemné posezení, grilování a v neposlední řadě hraní a zpívání až do brzkých ranních hodin. V průběhu akce se nám také společně podařilo vybrat téměř **šestnáct tisíc korun**, které jsme věnovali na nákup potřebného **nového vozíku pro osmiletého Tadeáška**. Naše radost ale byla na konci dne dvojnásobná, protože naše společnost k vybrané částce pro Tadeáška přihodila ještě jednu tolik. ■

Nová tvář v našem personálním oddělení

Již od srpna se můžete potkávat s novou personalistkou Hedvikou Mandátovou.

Ta postupně přebírá personální oddělení od Albinů Kupkové, která koncem roku odchází do důchodu. Hedvika dokončuje bakalářské studium na vysoké škole a v oblasti HR získala zkušenosti v personální agentuře. Za celou společnost děkujeme Albině za dlouholetou spolupráci a přejeme jí pevné zdraví a štěstí a Hedviku vítáme ve firmě. ■

Ocenění pro nejlepšího zaměstnance

Nejlepším zaměstnancem se podle květnového anonymního hlasování stal David Bazík, řidič mobilní tankovací cisterny, který ve firmě pracuje od roku 2008.

David Bazík je v každodenním kontaktu s každým, kdo má k dispozici firemní vozidlo, a také se stavbami, které objíždí, aby natankoval stroje, které zůstávají na místě stavby. Jako velký fanoušek fotbalové Sparty získal voucher do fanshopu v hodnotě 20 000 Kč, který převzal z rukou pana Miloše Hrachovce, místopředsedy představenstva a Milana Pavliče, generálního ředitele.

Gratulujeme!

Pracovní výročí

červen-prosinec 2023

Jsme vděční za každého našeho kolegu, který s námi dlouhodobě sdílí cestu. Naše firma díky vám stojí pevně na nohou a společně dosahujeme skvělých výsledků.

V období mezi **červnem a prosincem** slaví ve firmě výročí:

• 25 let ve firmě

Vlastimil Čermák, Vyacheslav Víkuk, Albert Řepka

• 20 let ve firmě

Josef Flajšer, Petr Zachař

• 15 let ve firmě

Petr Bureš, Václav Daněk, Jan Ersepke, David Kytlica, Zdeňka Martínková, Stanislav Pelán

• 10 let ve firmě

Roman Hajnovič, František Holík, Tomáš Kynčl, Kamil Mašek, Vítězslav Mašek, Ladislav Petrásek, David Uher, Ladislav Vadkertí, Stanislav Vajsochr, Vasyl Yakymiv

Poznejte týmy v naší firmě

Pokračujeme v představování našich kolegů.

Finanční a personální útvar pod vedením Marka Štěpničky

Zleva: Kateřina Fialová, Ivana Krátká, Gabriela Mráčková, Marek Štěpnička, Miroslav Novák, Albína Kupková, Hedvika Mandátová, Jana Řežábková

Tým Vlastimila Čermáka

Zleva: Michal Ferenčík, Jaroslav Janků, parťák Petr Linhart a Marcel Strejc

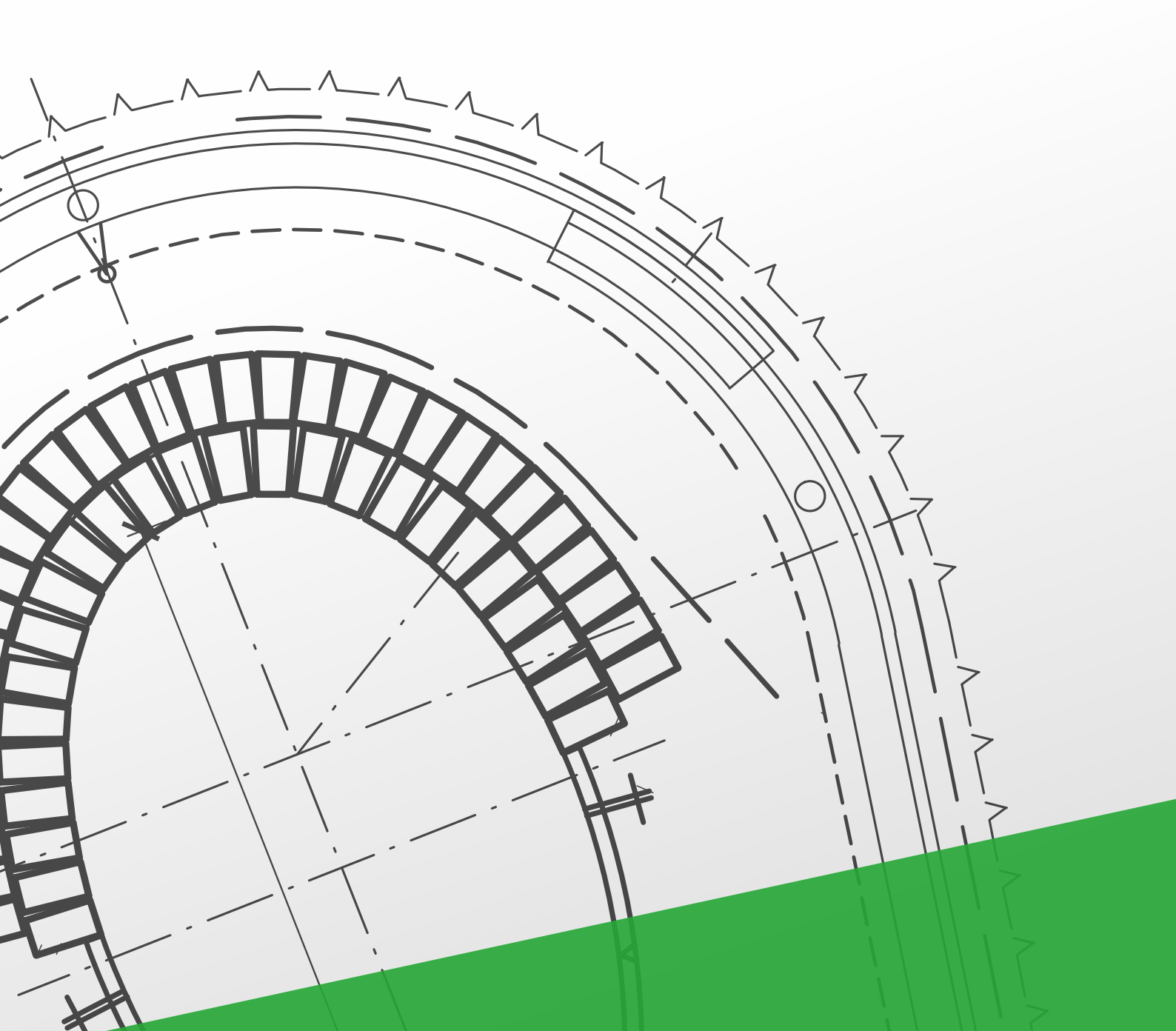
Zleva: Jakub Dvořák, Pavel Singer a parťák Ivan Vavruška

Zleva: Roman Bünter, Roman Zuzjak, Marek Řepka, parťák Albert Řepka a Miroslav Textl

Zleva: stavbyvedoucí Jakub Nevím a Matěj Škabrada

Sledujte nás na sociálních sítích

@Čermák a Hrachovec a. s.

ČERMÁK A HRACHOVEC

ZPRAVODAJ ČERMÁK A HRACHOVEC

Vydání: 02/2023 | Náklad: 400 ks

Evidenční číslo: MK ČR E 24393

Čermák a Hrachovec a. s., Smíchovská 31, 155 00 Praha 5 – Řeporyje

T: +420 251 091 311 | E: cerhra@cerhra.cz | www.cerhra.cz | IČ: 26212005 | DIČ: CZ26212005

Redakční rada: Čermák a Hrachovec a. s., BPR – Bohemia Public Relation s. r. o.

Grafika: BPR – Bohemia Public Relation s. r. o.